Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Eugenia Culinca)
Dosarul nr. 2a-84/25 (2-23063765-02-2a-28072025)

D E C I Z I E

25 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Ruxanda Pulbere
Judecători Roman Pascari și Constantin Roșca
Grefier Lilia Bulbocean

examinând în şedinţă de judecată publică cererea de apel declarată de către avocatul Fediuc Valentin în interesele lui Dub Rodica, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dub Rodica împotriva SRL „Instaltermo Imptex" cu privire la rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciilor,

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

1. La data de 2 mai 202023, Rodica Dub a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Instaltermo Impex" cu privire la rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciilor.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că în vara anului 2013 s-a arătat interesată de a-și soluționa problema încălzirii locuinței pe timp de iarnă, răcirea locuinței pe timp de vară, încălzirea apel calde. După ce a văzut o publicitate pe televizor, a consultat pagina companiei din publicitate: www.instalatii.md (ulterior, instanța de judecată a recunoscut publicitate falsă și a amendat compania cu 12.000 lei, potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 mai 2019, dosarul nr. 4r-929/2019, prin care SC „Instaltermo Impex" SRL a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției, prevăzute de art. 364 alin. (6) Cod contravențional, pentru încălcarea legislației cu privire la publicitate). După ce a consultat pagina web a SC „Instaltermo Impex" SRL, a contactat pârâtul prin intermediul poștei electronice pentru informații suplimentare.

Prin scrisoarea din 17 iulie 2013, pârâtul a comunicat că poate propune livrarea, montarea și punerea în exploatare a unei instalații autonome de încălzire, cu capacități tehnice mai avantajoase, față de instalații de gaze, pârâtul, fiind în cunoștință de cauză că nu mai deține licența pentru astfel de lucrări inginerești complexe, pentru care legislația obligă deținerea licenței, demonstrat prin scrisoarea Camerei de Licențiere și decizia Curții de Apel Chișinău din 7 mai 2019.

Dat fiind faptul că în cadrul primelor discuții, pârâtul a interesat reclamanta de propunerea sa, ultima a decis să comande instalația respectivă fără ca aceasta să fie preîntâmpinată că este nevoie de plan cadastral, pe care ulterior a fost obligată să îl achite.

La data de 24 iulie 2013, între reclamanta în calitate de cumpărător și pârâtul în calitate de vânzător a fost încheiat contractul nr. 24/07-13 de furnizare, cu obiectul conform pct. 1 - vânzătorul se obligă să vândă, iar cumpărătorul să cumpere, mărfurile/produsele menționate în specificarea utilajului, inclusiv lucrări de montare ajustare nr. SP-55 din 24 iulie 2013, care face parte integrantă din contract, în cantitățile convenite și având specificație tehnică acceptată de cumpărător, conform documentelor însoțitoare. Perfectarea documentației tehnice necesare și a documentației de debranșare va fi executată de către vânzător cu titlu gratuit.

Potrivit pct. 2 al contractului, livrarea produselor/mărfurilor urma să fie făcută în termen de 20 zile din data confirmării plății de către cumpărător. Potrivit pct. 3 al contractului, prețul convenit de părți al tranzacției este de 4.483,76 euro (inclusiv TVA).

Potrivit specificării utilajului nr. SP-55 din 24 iulie 2013, cumpărătorul Rodica Dub a contractat următoarele bunuri: - pompa de căldură Tonon Fortz KRISTAL 021A/cod KRY0200A, pt.=5,5 kw, pt. = 5,2 kw, la preț de 2.800,1 euro; - ventil convector Cadaro VT-50, cu panou de comandă VB/cod EVPY50V80, pt.=4,539kw, pt. = 6,59 kw, la preț de 384 euro; - boiler Genius BAVFS1 v=2001/cod 137ACV001, la preț de 825 euro; - panou de comandă BASE/cod 137KRC030, la preț de 97,5 euro; - kit de automatizare podele calde, apa caldă/cod 137KAT020, la preț de 191,26 euro; - materiale de conectare, accesorii fitinguri set, la preț de 66 euro; - lucrări de montare set, la preț de 120 euro, iar, în total 4.483,76 euro.

Deși părțile au ajuns la acord asupra tuturor clauzelor contractului și modului lui de executare, pârâtul a evitat să execute întocmai și în termenul stabilit obligațiile sale contractuale. Anume, după efectuarea plății integrale și în termen de către cumpărător, ce se confirmă prin ordinele de încasare a numerarului din 24 iulie 2013 și 2 septembrie 2013, în sumă totală de 75.838,91 lei, echivalent a 4.483,76 euro, la data plății conform cursului BC „Eximbank Gruppo Venneto

Banca” SA (pct. 3.3. a Contractului), vânzătorul a comunicat că va iniția procesul de executare a contractului, în care scop a solicitat cumpărătorului obținerea și prezentarea de la organul cadastral a planului încăperilor, fapt ce nu a fost convenit la semnarea contractului și ce a impus cheltuieli suplimentare ce nu au fost prevăzute de reclamantă. Pentru aceasta, neavând altă opțiune, reclamanta la data de 12 noiembrie 2013 și 18 decembrie 2013, a comandat servicii cadastrale, ce se demonstrează prin cererile și bonurile de plată în sumă de 400 lei și 150,16 lei.

Totodată, la data de 11 noiembrie 2013, vânzătorul a înaintat către cumpărător o pretenție, prin care a solicitat o supraplată în mărime de 286,77 euro, de asemenea a renunțat la obligațiile asumate de întocmire a documentelor necesare montării și punerii în exploatare a sistemului de încălzire, conform asigurărilor date până la încheierea contractului. Și la o data nespecificată a livrat utilajul conform specificării utilajului nr. SP-55 din 24 iulie 2013 și a propus înlocuirea cu altele. Utilajul nou propus a fost refuzat pentru a fi pus în aplicare de cumpărător - panou de comandă BASE/cod 137KRC030, la preț de 97,5 euro, deoarece a fost apreciat ca fiind de o calitate mai joasă, iar, ca rezultat, cumpărătorul a solicitat vânzătorului executarea întocmai a obligațiilor contractuale asumate, fapt refuzat de vânzător. Totodată, vânzătorul a refuzat preluarea bunului de altă specificare - panou de comandă, astfel că el se păstrează la executorul judecătoresc, iar obiectele voluminoase se păstrează la cumpărător, fiind conservate, ceea ce generează dreptul cumpărătorului de a solicita o recompensă pentru păstrare și incomodități produse la domiciliul în legătură cu aceasta.

A mai reținut reclamanta Rodica Dub în susținerea cererii de chemare în judecată că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, dosar nr. 2a-1555/15, s-a decis obligarea SC „Instaltermo Impex” SRL să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013.

Dat fiind faptul că vânzătorul nu și-a onorat benevol obligațiile contractuale, inclusiv având obligația și în baza hotărârii judecătorești, reclamanta a inițiat procedura de executare silită a deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, însă, executarea silită a eșuat.

Având în vedere neexecutarea esențială a contractului, Dub Rodica a inițiat proceduri administrative și judiciare în privința SC „Instaltermo Impex” SRL, care au avut ca rezultat tragerea la răspundere contravențională în baza art. 364 alin. (5) Cod contravențional, dar și s-a constatat că la momentul încheierii contractului SC „Instaltermo Impex” SRL nu dispunea de licență pentru activitatea economică declarată reclamantei. Constatările în cadrul procedurilor respective indică cert la faptul că părțile contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, au calitate de profesionist - SC „Instaltermo Impex” SRL și consumator - Dub Rodica.

Cum rezultă din pct. 8.3 al contractului, acesta intră în vigoare la data semnării de către părți, fără a stabili o dată limită de valabilitate, decât dacă se ia în considerație executarea lui deplină de ambele părți.

La data de 3 martie 2023, reclamanta Dub Rodica a notificat pârâtul cu privire la rezoluțiunea contractului, cu restituirea celor obținute în perioada de executare a lui și reparării prejudiciului, ce se confirmă prin avizul poștal, deoarece cumpărătorul a pierdut interesul față de obiectul contractului, care a rămas neexecutat de pârât mai mult de 10 ani și nu mai consimte să prelungească termenul de așteptare. Această notificare, ca încercare de soluționare amiabilă a litigiului, a fost desconsiderată și a servit temei pentru adresare în instanță de judecată.

Consideră că, convenția arbitrală din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, nu poate fi aplicată direct pentru stabilirea competenței jurisdicționale, deoarece la momentul actual ea și-a pierdut valabilitatea în temeiul deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, dar și urmează a fi declarată, ca fiind o clauză abuzivă.

Susține că prin neexecutarea, o perioadă îndelungată a obligațiilor contractuale de către vânzător, la care a fost obligat și în baza deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, de către pârât i-au fost cauzate prejudicii, care de asemenea solicită să-i fie reparate.

Solicită să fie declarată ca fiind abuzivă și lovită de nulitate clauza abuzivă - pct. 8.1 din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex” SRL și consumatorul Dub Rodica privind convenția de arbitraj; - să fie constatată neexecutarea contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex” SRL și consumatorul Dub Rodica, din vina vânzătorului SC „Instaltermo Impex” SRL; - să fie declarată rezoluțiunea contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex” SRL și consumatorul Dub Rodica; - restituția prestării prin încasarea din contul pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul reclamantei Dub Rodica a sumei de 4.483,76 euro; - încasarea din contul pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul reclamantei Dub Rodica a dobânzii de întârziere în sumă de 7.190,88 euro, pentru perioada de 22 septembrie 2013 - 2 februarie 2013, pentru suma de 4.483,76 euro și 1.180,82 lei, pentru perioada 24 iulie 2013 - 21 septembrie 2013, pentru suma de 57.460,1 lei, și pentru perioada 2 septembrie 2013 - 21 septembrie 2013, pentru suma de 18.358,9 lei; - încasarea din contul pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul reclamantei Dub Rodica a prejudiciului cauzat de evoluția indicelui prețului de consum (rata inflației) a sumelor de 4.091,72 euro, pentru perioada 2 septembrie 2013 - 2 februarie 2013, pentru suma de 4.483,76 euro și 21,7 lei, pentru perioada 24 iulie 2013 - 1 septembrie 2013, pentru suma de

57.460,1 lei; încasarea din contul pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL în beneficiul reclamantei Dub Rodica a recompensei pentru conservarea și păstrarea bunurilor pârâtului în perioada 15 octombrie 2013 – 15 aprilie 2023, pentru 114 luni, în sumă de 57.000 euro; - a recunoaște dreptul reclamantei la retenția bunurilor pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL, cu obligarea preluării lor de către pârât în termen de cel mul de 20 zile de la data restituției integrale a prețului lor în beneficiul reclamantului, la expirarea căruia obligația reclamantei Dub Rodica de restituire a se considera stinsă prin compensare; - repararea prejudiciului moral cauzat prin încasarea din contul pârâtului SC „Instaltermo Impex” SRL, în beneficiul reclamantei Dub Rodica a sumei de 4.000.000 lei.

Poziția instanței de fond:

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2024 s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Dub Rodica împotriva SRL „Instaltermo Imptex” cu privire la rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciilor.

Solicitarea apelantului:

4. Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2024, avocatul Fediuc Valentin în interesele lui Dub Rodica a contestat-o cu apel, solicitând casarea integrală a acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele părților:

5. În susținerea apelului avocatul Fediuc Valentin în interesele lui Dub Rodica a invocat că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

A reiterat motivele invocate în cererea de chemare în judecată, suplimentar menționând, că probele prezentate de apelanta Dub Rodica în susținerea acțiunii sunt certe și nu demonstrează altă situație decât cea invocată prin acțiune, motiv din care solicită aprecierea critică a refuzului primei instanțe de a supune examinării obiectului litigiului în materie de despăgubire sub pretextul respingerii cerințelor principale.

În ședința instanței de apel, apelanta Dub Rodica și avocatul acesteia, Fediuc Valentin precum și intimatul SRL „Instaltermo Imptex”, citați legal despre locul, data și ora acesteia, nu s-au prezentat, nu au invocat careva motive în argumentarea absenței lor și nu au solicitat examinarea apelului în lipsă. Instanța de apel, în temeiul art. 379 alin. (2) Cod de procedură civilă, a dispus examinarea apelului în lipsa acestora.

Aprecierea instanței de apel:

6. Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul consideră apelul declarat drept neîntemeiat și care urmează a fi respins, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă *”instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces”.*

Potrivit art. 385 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă ”*instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanţe”.*

Colegiul civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Totodată, Colegiul judiciar consideră necesar să menționeze că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al apelantului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea Gard Ruiz vs Spania (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26, Moreira Fereira vs Portugalia (nr.2) (Marea Cameră), 11 iulie 2017, parag.84,98).

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă ”*fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale*”, iar, conform art. 130 Cod de procedură civilă ”*instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită*

fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei".

7. Din suportul probatoriu rezultă că la data de 24 iulie 2013, între reclamanta Dub Rodica în calitate de cumpărător și SC „Instaltermo Impex" SRL, în calitate de vânzător a fost încheiat contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013.

Potrivit pct. 1 al contractului, vânzătorul s-a obligat să vândă, iar, cumpărătorul să cumpere mărfurile/produsele indicate drept un set de elemente cu denumirea generică de „instalație cu încălzire/răcire și apa caldă" în cantitățile convenite și având specificație tehnică acceptată de cumpărător, conform documentelor însoțitoare.

Potrivit pct. 2.1. al contractului, marfa urma a fi livrată "Ex Works", în termenul maximal de 20 de zile lucrătoare de la data confirmării plății avansului de către cumpărător pentru fiecare etapă de implementare, iar, potrivit pct. 3.1. al contractului, prețul mărfurilor/produselor a fost stabilit în valoare de 4.483,76 euro.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, SC „Instaltermo Impex" SRL, în calitate de vânzător, a fost obligată să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013.

Din conținutul deciziei urmează că în perioada 19 septembrie 2013 - 14 octombrie 2013, a fost adus și parțial instalat echipamentul potrivit clauzelor contractuale, însă lucrările nu au fost îndeplinite pe deplin, nefiind instalate panoul de comandă, chitul de automatizare a podelelor calde/apă, cablu de electricitate, nu a fost turnată soluția pentru evitarea înghețării apei în sistemă și nu a fost semnat actul de predare primire.

La fel, prin aceiași decizie s-a constatat că o parte din lucrările asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, au fost executate, totodată, fiind constatat și faptul că SC „Instaltermo Impex" SRL nu și-a executat în termen și integral obligațiile asumate potrivit contractului.

Totodată, prin decizia menționată, a fost constatată legalitatea clauzei contractuale, a pct. 8.1 din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex" SRL și consumatorul Dub Rodica privind convenția de arbitraj, fiind determinat faptul că litigiul iscat între părți se încadrează în prevederile art. 9 alin. (3), lit. a) din Legea nr. 23-XVI din 22 februarie 2008 cu privire la arbitraj.

Astfel, Colegiul reține că și anterior, și în prezenta cauză, SC „Instaltermo Impex" SRL nu a făcut declarații până la începutul examinării cauzei în fond cu privire la existența clauzei de arbitraj, determinând lipsa temeiului de a constata ca fiind o clauză abuzivă pct. 8.1 din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex" SRL și consumatorul

Dub Rodica, privind convenția de arbitraj, această prevedere contractuală nici anterior și nici în prezenta cauză nu a servit drept impediment pentru exercitarea dreptului reclamantei Rodica Dub de liber acces la justiție.

Prin urmare, ținând cont de cele sus menționate, Colegiul consideră că prima instanță argumentat a respins ca neîntemeiată pretenția apelantei/reclamant Dub Rodica cu privire la declararea ca fiind abuzivă și lovită de nulitate clauza contractuală invocată la pct. 8.1 din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, or nu au fost întrunite condiții pentru a constata prevederile pct. 8.1 din contract, ca fiind abuzive.

8. În continuare, Colegiul reiterează că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, a fost obligată SC „Instaltermo Impex" SRL, în calitate de vânzător, să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013.

Astfel, o dată fiind constatată neexecutarea de către SC „Instaltermo Impex" SRL a obligațiilor contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013 și potrivit actului judecătoresc menționat, aceasta fiind obligată la executare, capătul de cerere cu privire la constatarea neexecutării contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex" SRL și consumatorul, din vina vânzătorului SC „Instaltermo Impex" SRL, corect a fost respins de prima instanță ca fiind neîntemeiat, or o atare constatare a fost dată anterior potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016.

Or, potrivit art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă *"faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane".*

9. În partea ce ține de solicitarea apelantei Dub Rodica cu privire la declararea rezoluțiunii contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între profesionistul SC „Instaltermo Impex" SRL și consumatorul Dub Rodica, urmează a se reține că la 09 februarie 2023 Dub Rodica a notificat SC „Instaltermo Impex" SRL despre rezoluțiunea pe cale amiabilă a contractului nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013 și plata sumelor datorate, solicitând soluționarea neînțelegerilor apărute în termen de cel mult 10 zile, rezervându-și dreptul, în caz contrar, să se adreseze în instanță, notificare recepționată de SC „Instaltermo Impex" SRL la data de 03 martie 2023, fapt confirmat prin avizul de recepție de la f.d.140.

Însă, din motivul ignorării de către SC „Instaltermo Impex" SRL a solicitărilor înaintate, apelanta Dub Rodica s-a considerat îndreptățită de a solicita executarea acestora prin intermediul instanței de judecată.

Și, fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanță a dispus respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Colegiul consideră întemeiată soluția primei instanțe, și în această partea, or, aceasta a fost emisă cu interpretarea corectă a circumstanțelor cauzei și cu aplicarea corespunzătoare a normelor de drept material și procedural incidente speței.

10. Inițial, instanța de apel menționează că la cazul din speță sunt aplicabile prevederile Codul civil în redacția legii în vigoare până la 01 martie 2019, cu excepțiile de rigoare prevăzute de lege, în contextul în care raporturile juridice între părți derivă din contractul de furnizare din 24.07.2013.

Or, conform reglementărilor de la art. 7 alin. (1), (2), (4) și (5) Cod civil, *legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare. Legea nouă este aplicabilă situaţiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. În cazul situaţiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum şi orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel. În situaţiile prevăzute la alin.(4), dispoziţiile legii noi se aplică modalităţilor de exercitare a drepturilor sau de executare a obligaţiilor, precum şi de înstrăinare, preluare, transformare sau de stingere a acestora. De asemenea, dacă legea nouă nu prevede altfel, clauzele unui act juridic încheiat anterior intrării în vigoare a legii noi contrare dispoziţiilor ei imperative sînt, de la această dată, lipsite de orice efect juridic.*

În continuare, conform prevederilor art. 753 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului de furnizare din 24 iulie 2013), *prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vînzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vînzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.*

În acord cu prevederile art. 757 Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului de furnizare din 24 iulie 2013), *vînzătorul trebuie să predea bunul: a) la data stabilită în contract sau la data care poate fi dedusă din contract; b) în orice moment în cursul perioadei stabilite în contract sau determinate prin referire la contract, cu excepţia cazului în care din împrejurări rezultă că alegerea datei revine cumpărătorului; c) într-un termen rezonabil calculat de la data încheierii contractului, în celelalte cazuri. Contractul de vînzare-cumpărare se consideră încheiat cu clauze de executare strict la data stabilită dacă din contract rezultă*

clar că, la încălcarea acestui termen, cumpărătorul pierde interesul faţă de executarea contractului. Vînzătorul poate executa contractul cu clauze de executare strict la data stabilită, înainte de acest termen sau după el numai cu consimţămîntul cumpărătorului.

În temeiul art. 760 și art. 761 Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului de furnizare din 24 iulie 2013), *obligaţia de predare a bunului se consideră executată în momentul: a) predării bunului către cumpărător sau către persoana indicată de el; b) punerii bunului la dispoziţia cumpărătorului sau a persoanei indicate de el dacă bunul urmează să fie predat la locul aflării lui. Bunul se consideră pus la dispoziţia cumpărătorului dacă este individualizat prin marcare sau în alt mod şi dacă este pregătit de predare în termenul stabilit, iar cumpărătorul este informat despre aceasta potrivit clauzei contractuale. Dacă din contract nu rezultă obligaţia vînzătorului de a asigura transportarea bunului sau predarea lui la locul aflării cumpărătorului, obligaţia vînzătorului de a preda bunul se consideră executată de la data predării bunului către cărăuş sau oficiul poştal pentru a fi transportat la cumpărător dacă contractul nu prevede altfel.*

Cumpărătorul este obligat să efectueze acţiuni care, în conformitate cu uzanţele, sînt necesare din partea lui pentru garantarea predării şi primirii bunului dacă legea sau contractul nu prevede altfel. În cazurile cînd cumpărătorul, încălcînd prevederile legii sau ale contractului, nu recepţionează sau refuză să recepţioneze bunul, vînzătorul este în drept să refuze executarea contractului.

În conformitate cu dispozițiile de la art. 970 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare la data încheierii contractului de furnizare din 24 iulie 2013), *prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părţi (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuţia convenită. Obiectul contractului de prestări servicii îl constituie serviciile de orice natură.*

Totodată, în conformitate cu art. 915 Cod civil (în vigoare la data înaintării prezentei acțiuni), *„rezoluţiunea pentru neexecutare are loc cînd se întemeiază pe dispoziţiile art.916, 917, 918 sau 919, precum şi cînd se întemeiază pe un alt caz de neexecutare a obligaţiei contractuale pentru care legea sau contractul acordă creditorului dreptul la rezoluţiune”.*

În temeiul art. 916 Cod civil (în vigoare la data înaintării prezentei acțiuni), *creditorul are dreptul la rezoluţiune dacă neexecutarea de către debitor a obligaţiei contractuale este esenţială. (2) Neexecutarea obligaţiei contractuale este esenţială în unul dintre următoarele cazuri: a) ea privează în mod substanţial creditorul de ceea ce se putea aştepta în baza contractului, în raport cu întregul raport contractual sau tranşa supusă rezoluţiunii, cu excepţia cazului în care la momentul încheierii contractului debitorul nu a prevăzut şi nici nu putea să prevadă în mod rezonabil acel rezultat; b) executarea întocmai a obligaţiei ţine de*

esenţa contractului; c) ea este intenţionată sau din culpă gravă; d) dă creditorului motiv să creadă că nu poate conta pe executarea din partea debitorului în viitor.

În baza prevederilor de la art. 920 alin. (1) Cod civil (în vigoare la data înaintării prezentei acțiuni), *,,în cazul în care obligaţiile debitorului rezultate din contract nu sînt divizibile, creditorul are dreptul la rezoluţiunea contractului doar în întregime (rezoluţiune totală)”,* iar alin. (1) și alin. (2) al art. 921 Cod civil stipulează că, *,,dreptul la rezoluţiune se exercită de către partea îndreptăţită prin declaraţie scrisă notificată celeilalte părţi contractante. Partea îndreptăţită, dacă invocă un interes justificat, poate, în locul rezoluţiunii conform alin.(1), să ceară instanţei de judecată să declare rezoluţiunea prin hotărîre judecătorească. În condiţiile Codului de procedură civilă, partea îndreptăţită poate modifica acţiunea în declarare a rezoluţiunii într-o acţiune în executare silită a obligaţiei contractuale şi invers”.*

Iar, potrivit art. 925 Cod civil (în vigoare la data înaintării prezentei acțiuni), *prin efectul rezoluţiunii se sting obligaţiile nestinse rezultate din contract sau partea relevantă a acestor obligaţii. Cu toate acestea, rezoluţiunea nu afectează stipulaţiile contractului privitoare la soluţionarea litigiilor sau alte clauze care sînt destinate aplicării chiar şi după rezoluţiune. Creditorul care declară rezoluţiunea păstrează dreptul la despăgubirile sau penalităţile acumulate la data rezoluţiunii şi, suplimentar, are aceleaşi drepturi la despăgubiri sau penalităţi pe care le-ar fi avut dacă obligaţiile stinse prin efectul rezoluţiunii ar fi fost neexecutate. În privinţa acestor obligaţii stinse nu se va considera că creditorul a cauzat sau a contribuit la prejudiciu doar pe motiv că a exercitat dreptul la rezoluţiune.*

Așadar, Colegiul civil menționează că actele cauzei menționate mai sus certifică cu certitudine faptul că la data de 24 iulie 2013 între SC „Instaltermo Impex” SRL și Dub Rodica a fost încheiat contractul de furnizare potrivit căruia, vânzătorul s-a obligat să vândă, iar cumpărătorul să cumpere mărfurile/produsele indicate drept un set de elemente cu denumirea generică de „instalație cu încălzire/răcire și apa caldă” în cantitățile convenite și având specificație tehnică acceptată de Cumpărător, conform documentelor însoțitoare, ultimul achitând costul acestuia, fapt confirmat prin semnăturile părților aplicate în contractul de furnizare.

În această ordine de idei, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond cu privire la netemeinicia solicitării cu privire la declararea rezoluțiunii contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, încheiat între părți.

În sprijinul soluției judecătorești sus-enunțate, Colegiul civil consideră întemeiat de a menționa că la caz, există decizia Curții de Apel Chișinău din 9 martie 2016, prin care, a fost obligată SC „Instaltermo Impex” SRL, în calitate de

vânzător, să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013.

Cu alte cuvinte, a fost constatată (la cererea reclamantei Dub Rodica în cadrul procedurii judiciare nr. 2a-1555/15) neexecutarea de către SC „Instaltermo Impex" SRL a obligațiilor contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013 și potrivit actului judecătoresc, aceasta din urmă a fost obligată la executarea contractului indicat.

Prin urmare, apelanta Dub Rodica, prin faptul inițierii procesului judiciar sus-enunțat, având ca obiect inclusiv obligarea executării obligațiilor contractuale, de fapt, și-a exercitat opțiunea definitivă privind mijlocul juridic de apărare aferent executării diferendului legat de executarea contractului de furnizare din nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, obținând, prin urmare o hotărâre judecătorească definitivă privind obligarea intimatei SRL „Instaltermo Impex" privind executarea contractului de furnizare din 24 iulie 2013, având, totodată, dreptul de a o pune în executare silită.

Or, potrivit art. 901 alin. (1), (4) și (5) Cod civil (în vigoare la data înaintării prezentei acțiuni), *atunci cînd, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare. Mijloacele juridice de apărare prevăzute la alin.(1) care sînt compatibile pot fi cumulate. În special, creditorul nu este lipsit de dreptul la despăgubiri prin recurgerea la oricare alt mijloc. Neexecutarea obligaţiei înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.*

Mijloacele juridice de apărare sus-enunțate sub forma solicitării executării silite a obligaţiei, precum și sub forma recurgerii la rezoluţiunea contractului sunt incompatibile de a fi exercitate concomitent, or, acestea se exclud reciproc.

În continuare, subsecvent, respingerii pretenției privind declararea rezoluțiunii contractului de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013, instanța de fond corect a apreciat ca fiind neîntemeiate și pretențiile privind încasarea sumei, dobânzii de întârziere, prejudiciilor materiale și morale, or acestea urmează din pretenția privind rezoluțiunea contractului.

11. Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă *„instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost*

admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.”

În consecință, în temeiul art. 94 Cod procedură civilă, cheltuielile de judecată rămân în sarcina lui Dub Rodica întrucât pretențiile apelantului/reclamant au fost respinse în totalitate, iar partea pârâtă/intimată nu poate fi obligată la suportarea unor cheltuieli generate de o acțiune neîntemeiată.

12. În această ordine de idei, Colegiul civil concluzionează că, în speță, criticile aduse de apelantă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale cauzei, percepute din propriul punct de vedere, nu pot duce la admiterea apelului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 385 Cod de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al apelului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului apelantului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a apelului.

13. Față de cele ce preced și, având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar criticele formulate în apel sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul şi de a menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2024.

14. În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de către avocatul Fediuc Valentin în interesele lui Dub Rodica.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 octombrie 2024, pronunțată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dub Rodica împotriva SRL „Instaltermo Imptex” cu privire la rezoluțiunea contractului și repararea prejudiciilor.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Ruxanda Pulbere

Judecători Roman Pascari

Constantin Roșca